

Спокутар Ізраїля

5

З упевненістю ♩ = 84-100

1. Спо - ку - тар І - зра - і - ля, лас - ки жду - чи, Зве -
 2. Ми зна - єм: Ти йдеш згур - ту - ва - ти о - вець, В Сі -
 3. Ро - ка - ми блу - ка - ли в пус - те - лі грі - хів Із -
 4. Ми ді - ти Сі - о - ну, Гос - подь нас ве - де І

мо: при-хи - ли - ся до нас! Наш за - ті - нок вдень, на-ше
 он їх з лю - бо - в'ю вес - ти. На - ві - що ж ри-даць, як нас -
 ра - і - ля блу - дні си - ни, Ми му - ки тер - пі - ли, і
 во - лю Сво - ю від-кри - ва: Не тре - ба стра - ха - ти - ся,

світ - ло вно - чі, Наш Цар, Виз - во - ли - тель і Спас!
 та - не кі - нець, Чи в роз - па - чі до - лю кля - сти?
 во - рог ра - дів, Та сві - тло вже ба - чи - мо ми!
 цар - ство свя - те, І - діть на Гос - под - ні жни - ва!

5. Нехай же навік віджене темноту
 Яскравість святого вінця,
 Бо тільки у Господі світло знайдуть
 Всі спраглі й самотні серця.

6. Він глянув, і в небі без ліку й числа
 Вже ангели слів Його ждуть.
 І вічне безмежжя небесного тла
 Відлунне Божу можуть!

Слова: Уільям У. Фелпс, 1792–1872; адаптований текст Джозефа Свейна,
 1761–1796. Включено до першого збірника гімнів СОД, 1835.

Музика: Фрімен Л'юїс, 1780–1859

Вихід 13:21–22
 1 Нефії 22:12